Dosarul nr.4r-1645/25
4-24086655-02-4r-15052025

D E C I Z I E

19 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Chiroșca Igor
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul „ZANIK GRUP" SRL declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.5r-2793/2024 din 27 martie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 27.06.2024, agentul constatator a încheiat procesul - verbal cu privire la contravenție seria DCT03 nr.599972 prin care SRL „Zanik Grup" a fost sancționată în baza art.236 alin. (1) din Codul contravențional, reținându-se că, la data de 21.07.2023, la ora 01:57 min., în mun. Chișinău (sector Botanica) intersecția bd. Dacia – Decebal, automobilul marca/model „Toyota Prius" cu n/î WJN 605 ignorând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere punctul 47.(1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, conducând cu viteza de 64 km/h, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art.236 alin.(1) din Codul contravențional al Republicii Moldova.

2. La 24.07.2024, reprezentantul petiționarului SRL „Zanik Grup", Ion Sprincean, nefiind de acord cu procesul - verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din data de 27.06.2024 întocmită de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP, în baza art.236 alin.(1) Codul

contravențional, a depus o contestație împotriva procesul - verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator.

3. În motivarea contestației, acesta a indicat că, consideră procesul - verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator ca fiind neîntemeiată şi ilegală, deoarece a fost întocmită cu încălcarea legislației contravenționale.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.5r-2793/2024 din 27 martie 2025, a fost respinsă integral contestația depusă de către reprezentantul petiționarului SRL „Zanik Grup", Ion Sprincean împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT03 nr.599972 și deciziei agentului constatator din 27.06.2024, întocmită în baza art.236 alin.(1) Codul contravențional.

5. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, administratorului „ZANIK GRUP" SRL, Sprîncean Ion a depus recurs prin care solicită casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 27.03.2025 și transmiterea cauzei contravenționale la rejudecare.

6. În motivarea recursului menționează că recursul este fondat şi urmează a fi admis cu remiterea cauzei la o nouă examinare, din considerentele că, cauza dată a fost examinată superficial, nu au fost elucidate şi constatate pe deplin toate circumstanțele cauzei. În atare împrejurări reieșind din prevederile art.382 Codul contravențional care redau: Citarea este o acțiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluționeze asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfășurarea normală a procesului contravențional. (2) Citarea se face prin invitație scrisă, care se înmânează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poștă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poștă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citația a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Așadar, cauza a fost examinată în lipsa contravenientului, fără a avea dovada că acesta cunoaște despre data, ora şi locul unde urmează să se prezinte, iar careva mențiuni despre refuzul de a recepționa sau primi citația nu sunt. În acest sens, instanța de fond a adoptat o hotărâre nefondată, examinând cauza în lipsa contravenientului prin ce s-a neglijat dreptul părții, prevăzut de CEDO şi Codul contravențional la un proces echitabil şi dreptul de a-şi susține poziția în vederea apărării sale. Examinarea cauzei în lipsa contravenientului, nu reprezintă altceva decât încălcarea principiului contradictorialității, egalității şi disponibilității părților în drepturile procesuale, inclusiv dreptului la apărare, deoarece din start pune în poziție defavorizată partea care a fost absentă. Ba mai mult lipsa acestuia duce

nemijlocit la încălcarea prevederilor art. 6 alin.3 CEP O. potrivit căruia persoana în procesul de judecată are dreptul nemijlocit să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat, în mod gratuit, de un avocat din oficiu atunci când interesele justiției o cer. Deci se constată, că prin aceasta a fost neglijat dreptul contravenientului la un proces echitabil, or prin hotărârea pronunțată de instanța de fond în cauză au fost atinse şi interesele „ZANIK GRUP" SRL. Potrivit prevederilor art.458 Codul contravențional, la examinarea cauzei contravenționale în fond, instanța de judecată, urma să soluționeze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăţia persoanei, în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Cercetând materialele cauzei, autorul recursului învederă că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral cauza, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar şi anume: nu a stabilit şi nu a luat în considerație toate circumstanţele cauzei, nu a analizat şi cercetat toate probele care indică la persoana celui vinovat. Potrivit art.381 alin.(2) Codul Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante. Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor şi libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale - dreptul a un proces echitabil, precum şi din art.378 alin.(1) Codul contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților şi altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod. Potrivit art.7 Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru

contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabileşte faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului *(a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din Ol februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*). Astfel că instanța de fond nu a verificat nemijlocit acțiunile agentului constatator la etapa constatării faptei contravenţionale, prin prisma unor divergențe în relatările şi probele administrate. Rezumând aceste prevederi, instanța de fond a examinat cauza pripit şi unilateral şi a emis o hotărâre neclară şi care nu conține careva motive concrete pe care instanța s-a axat la emiterea acesteia, cauza fiind examinată superficial şi unilateral. Conform art.466 lit. d) Codul contravențional „Hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, din motivele enunțate anterior”. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăția. Potrivit art.5 alin.(1) Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sânt interzise. Potrivit art.8 alin.(1) Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. Potrivit art.17 (1) Codul contravențional, o persoană juridică, cu excepția autorităților publice, este pasibilă de răspundere contravențională pentru o faptă prevăzută de prezentul cod. 2) Persoana juridică răspunde contravențional în cazul

în care,, norma materială. din partea specială a cărții întâi prevede expres sancționarea ei. Astfel, se statuează că, deși legiuitorul a prevăzut în art.16[1] Codul contravențional răspunderea contravențională a proprietarului vehiculului, totuși această normă nu face derogare de la prevederile art.17 Codul contravențional, motiv din care constată că persoana juridică nu este subiect al contravenției prevăzută la art.236 alin.(4) Codul contravențional. În motivarea hotărârii contestate, instanța de fond în mod superficial a dat apreciere probelor din dosar, fapt ce contravine prevederilor art.7 Codul contravențional. Totodată, ne pronunțarea instanței asupra tuturor argumentelor echivalează cu nerezolvarea fondului, motiv din care hotărârea urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei. Prin urmare, temeiul de drept pentru casarea hotărârii judiciare fiind cel stipulat la art.466 lit. d) Codul contravențional, ce se referă la lipsa unei motivări argumentate a soluției adoptate pe caz, ceea ce denotă examinarea ei superficială şi neobiectivă Or, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existenta unui proces echitabil (*Suominen c Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei § 85*). În plus, examinarea cauzei în lipsa contravenientei nu reprezintă altceva decât procesuale, fapt ce indică că cauza nu a fost examinată sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importantă pentru soluționarea justă a cauzei. completă şi obiectivă a tuturor circumstanțelor cazului în ansamblu lor. Prin urmare, se constată lipsa calității S.R.L. „ZANIK-GRUP” de subiect al contravenției prevăzută la art.236 alin.(1) Codul contravențional. încălcare care constituie alt motiv care afectează esențial fondul cauzei. Având în vedere că hotărârea a fost recepționată la data de 11.04.2025, conform avizului de recepție, consideră că recursul este declarat în termen, întrucât potrivit art.468 alin.(1) Codul contravențional „Recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin. (1)”. Mai mult ca atât, circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de judecată nu a examinat cauza contravențională în condițiile legii, deoarece nu a examinat corespunzător probele administrate şi a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază Potrivit celor expuse, bazându-ne pe prevederile art.465, art.466 lit. (d), art.467 alin. (1,2), art.473 alin.(2) lit. (c) Codul contravențional. Deci, instanța

de judecată nu au examinat cauza contravențională în condițiile legii, deoarece nu a apreciat probele corect, nu s-a bazat pe cercetarea sub toate aspectele, soluția.

7. Conform art.471 alin.1-3 Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces*. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților, în procedură scrisă.

8. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

9. Conform art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Codul contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat*.

10. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, la data de 27.06.2024 agentul constatator al Secției monitorizare și documentare trafic rutier a DPP a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Apostol Cristina a încheiat procesul - verbal cu privire la contravenție seria DCT03 nr.599972 prin care SRL „Zanik Grup” a fost sancționată în baza art.236 alin. (1) din Codul contravențional, reținându-se că, la data de 21.07.2023, la ora 01:57 min., în mun. Chișinău (sector Botanica) intersecția bd. Dacia – Decebal, automobilul marca/model „Toyota Prius” cu n/î WJN 605 ignorând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere punctul 47.(1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, conducând cu viteza de 64 km/h, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art.236 alin.(1) din Codul contravențional al Republicii Moldova.

11. La 24.07.2024, reprezentantul petiționarului SRL „Zanik Grup”, Ion Sprincean, nefiind de acord cu procesul - verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din data de 27.06.2024 întocmită de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP, în baza art.236 alin.(1) Codul contravențional, a depus o contestație împotriva procesul - verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator. În motivarea contestației, acesta a indicat că, consideră procesul - verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator ca fiind neîntemeiată şi ilegală, deoarece a fost întocmită cu încălcarea legislației contravenționale. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.5r-2793/2024 din 27 martie 2025, a fost respinsă integral contestația depusă de către reprezentantul petiționarului SRL „Zanik Grup”, Ion Sprincean împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT03 nr.599972 și deciziei agentului constatator din 27.06.2024, întocmită în baza art.236 alin.(1) Codul contravențional.

12. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

13. Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui SRL „Zanik Grup” în comiterea încălcării prevederilor art.236 alin.(1) Codul contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului.

14. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, concluziile agentului constatator, sunt fondate, aferent vinovăției lui SRL „Zanik Grup” privind încălcarea prevederilor pct.47(1) al RCR, de vreme ce agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea

făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

15. Astfel, vinovăția lui SRL ,,Zanik Grup" în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Codul contravențional, este probată pe deplin, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume: procesul - verbal cu privire la contravenție seria DCT03 nr.599972 din 27.06.2024, solicitare privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției, dovada recepționării procesului-verbal cu privire la contravenție, trimitere poștală, buletin de verificare metrologică, cazier contravențional în privința SRL „Zanik Grup", planșa fotografică. Or, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția lui SRL ,,Zanik Grup" în săvârșirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) din Codul contravențional.

16. Instanţa corect a concluzionat, că faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

1. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul părții recurente potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

2. Colegiul Penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

3. Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul administratorului „ZANIK GRUP” SRL, Sprîncean Ion și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.5r-2793/2024 din 27 martie 2025.

4. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct. 1) lit. c), art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul administratorului „ZANIK GRUP” SRL, Sprîncean Ion și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.5r-2793/2024 din 27 martie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Chiroșca Igor

judecător Proca Mihail